

Aleksas GIRDENIS

*Vilniaus universitetas***DAR DĖL *aukos* „PURPUROJE“**

Rašydamas apie *auką* (Blt XLI (3) 275–278) esu paminėjęs du to žodžio pavyzdžius, neva pavartotus žemaitiškojoje XIX a. vidurio „Purpuroje“ (žr. t. p., 275). Deja, geriau įsigilinęs į tekstą, galiu tvirtai pasakyti, kad iš tikrųjų toks pavyzdys yra tikrai vienas: *tyn neatsyrąnd prietelos ani artymis idant pagielbietu, auk o arba bagotisty, korys dabar soded lokomczej, regiedamis obagus nu bada myrsztontius* 265^{v24-30} (išretinta cituojant – A. G.). Pirmasis „pavyzdys“ atsirado klaidingai ir, deja, neleistinai lengvabūdiškai perskaičius rankraštyje be aiškesnio tarpo parašytą liepiamosios nuosakos *auk* ir jungtuko o ‘ir’ derinį (*Atsakie karaliene dabar mažotelis esi auk o regiesi moni eik iz cnatu i cnatas, o paradisiu wejda mona* 32^{v20-24}).

Šiaip pagrindinis aukos pavadinimas „Purpuroje“, kaip ir reikėtų tikėtis, yra *afiera*. Rankraštyje pastebėjau tokias šio žodžio lytis: vns. kilm. *afieras* 145^{v6}, vns. gal. *afiera* 186^{r18}, vns. įn. *afieru* 7^{v21}, *afijero* 186^{r22}, *Afiero* 186^{r23-24}. Labai dažnas veiksmožodis *afieravoti*, pvz.: *afierawoty* 74^{r9} ‘aukoti’, *afierawojo* 194^{r13} ‘aukoju’, *afierawoje* 9^{r17} ‘aukojo’ ir t. t.

Atsiprašau gerbiamųjų skaitytojų, o ypač habil. dr. Giedriaus Subačiaus, dėl kalbamojo žodžio paskelbusio itin vertingų samprotavimų (Blt XLII (1) 133t.).